

Harald Nils Stockmann

(1937-2022)

PUBLISERT 1. desember 2022

Harald Nils Stockmann Foto:

Privat

Vårt æresmedlem ved Institutt for psykoterapi, Harald Nils Stockman, døde 85 år gammel 28. august, etter alvorlig sykdom siden jul.

Som psykologistudent på 1960-tallet var han Oslo-gutten fra St. Hanshaugen, en vissermet for og rundt, vennlig, lyttende, interessert og fiolinspillende, med sosialpsykologi og klinisk psykologi som fag.

En tid var han i Bergen og dyrket sin forskningsinteresse. Noen av oss var vervet til UiB og ble sendt på feltarbeid for å finne forskjeller på vest- og østlendinger. Tilhørigheten til faget fant han nok heller på Mentalhygienisk Rådgivningskontor på Skillebekk og i psykoanalytisk utdanning.

Han flyttet inn på Institutt for psykoterapi som en av gjengen på 1980-tallet, der det drives utdanning i psykoanalytisk psykoterapi i hele landet. De som leier kontor, forutsettes å delta i administrativt arbeid og i undervisningen. Han fikk et nytt verv som styreleder på 1990-tallet, da instituttet flyttet til Nydalen. Her brukte han sin sosialpsykologi til å finne administrative løsninger der kolleger kunne bruke sitt engasjement til beste for driften. Han var en verdig representant i både europeiske og internasjonale sammenhenger, deriblant som leder for en internasjonal kongress arrangert i Oslo i 2002.

Da Norsk psykologforening ville nedlegge spesialiteten i psykoterapi, engasjerte han seg.

I sitt arbeid med pasienter kunne han bruke sin dype forståelse for de påkjenninger vi alle utsettes for. Som veileder, lærebehandler og seminarlærer reiste han til Tromsø og til sitt kjære Sørland, en blid og integrerende miljøskaper.

I voksen alder fant Grete Harang og Harald hverandre. De tidligere medstudentene og kollegene ble nå også partnere i livet. De fikk Marie, og ungekarsleiligheten i Vallegate ble for liten. «Det som før var nært, er nå trangt», sa Grete. Gleden var stor da Nils ble født. Lykken ble til tragedie da Grete ble uhelbredelig syk.

Som alenefar snakket ikke Harald om sin travle hverdag. I forbifarten nevnte han at han fikk mer hjelp og støtte av barnehagepersonalet enn det alenemødre fikk. I 1982 flyttet han og barna til Else Michelet i Bærum. Det ble «a new beginning» for den nye familien på fire, som alle hadde tap og oppbrudd bak seg. Vi, venner av både Else og Harald, så hvordan de trivdes. Harald fant den arbeidsroen han trengte, så han kunne påta seg de administrative verv han trivdes så godt med på et institutt han kjente fra innsiden.

Nå har familien mistet både Else og Harald, og vi har mistet et kjært æresmedlem.

Institutt for psykoterapi

Gjermund Tveito

Kari K. Holm